

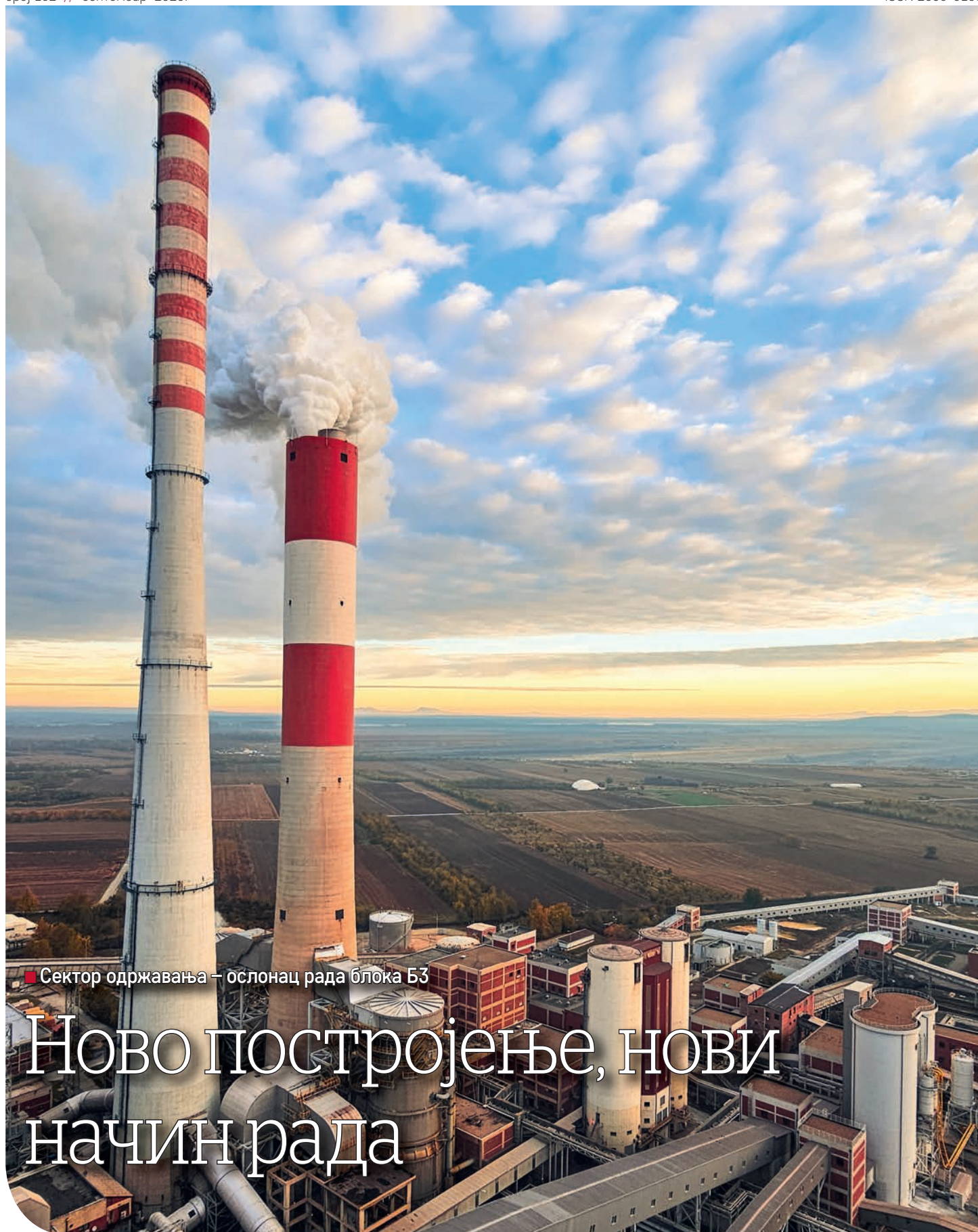


ЕНЕРГИЈА

КОСТОЛАЦ

број 102 // септембар 2026.

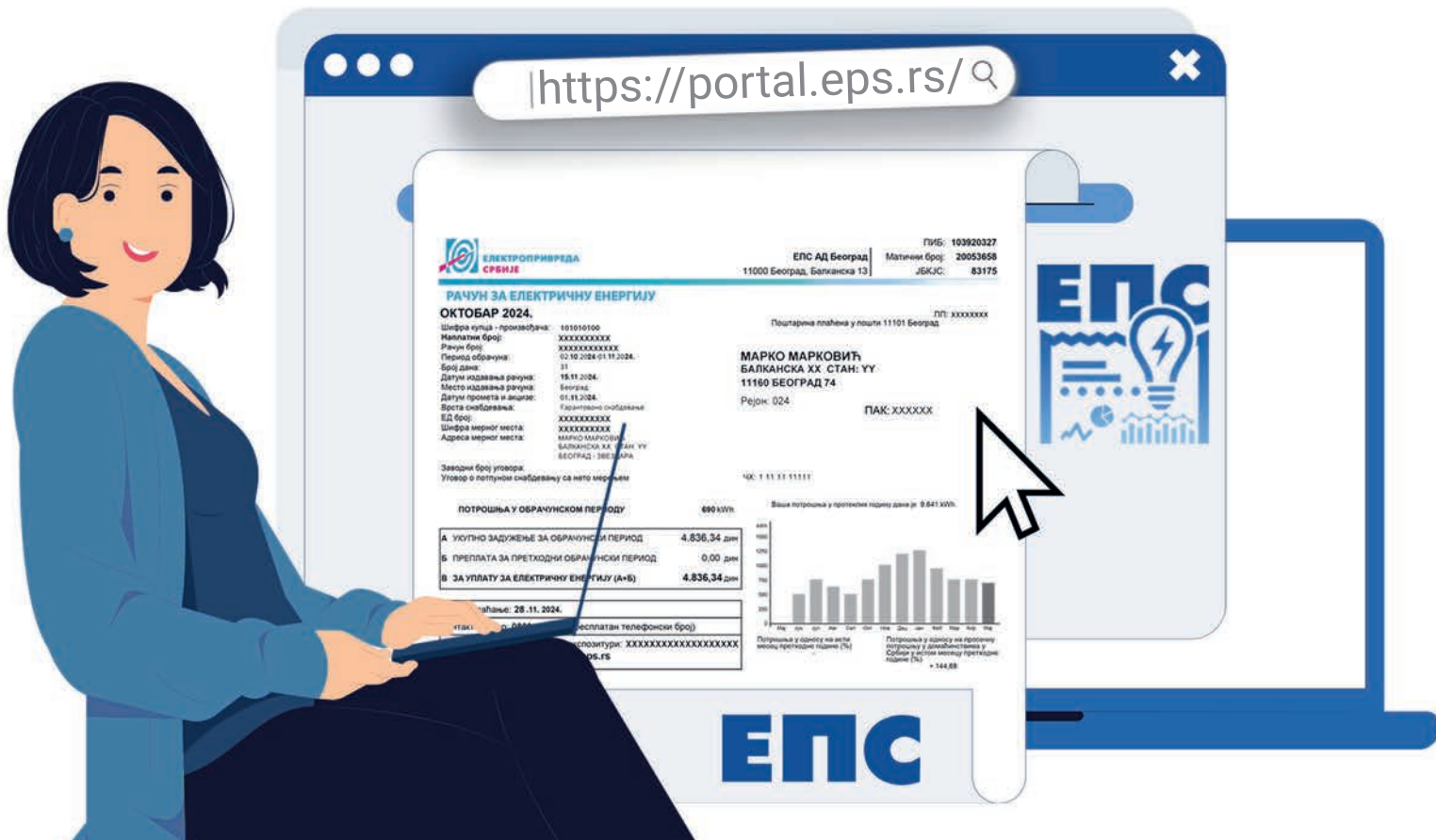
ISSN 2560-5135



■ Сектор одржавања – ослонац рада блока Б3

Ново постројење, нови начин рада

www.eps.rs



изабери
е-рачун

И

плати до
20. у месецу

оствари
попуст од

7%

на рачун за струју

ЕПС - УВИД У РАЧУН

**Плаћајте рачуне путем портала
или мобилном апликацијом**

Download on the
App Store

GET IT ON
Google Play



Садржај

04

из епс групе

Одликовања поводом Дана српског јединства, слободе и националне заставе

Орден за запослене ЕПС

11

актуелно

Путовање кроз историју рударске механизације

Машине сведоче развоју рударства

12

Ватрогасна јединица „ТЕ-КО Костолац“ сачувала енергетске објекте

Стубови одбране - превентива и брза реакција

13

Да се упознамо:

Александра Анастасов, професор енглеског језика и књижевности

Од техничког речника до поезије

14

локални мозаик

Из Градске општине Костолац

Улагања у путеве, екологију и спортску инфраструктуру

15

Почетак нове школске године

Први корак на путу ка знању

16

Међународни песнички сусрети „Орфеј на Дунаву“

Када се културе сретну у стиху

17

Са Медитеранских игара

Сјајан резултат Вефића

18

Занимљива историја Костолаца (2)

Успон КУД „Костолац“



Душан Живковић, генерални директор ЕПС на конференцији о енергетици

ОИЕ пројекти за енергетску сигурност



06

Проширење депоније пепела на ПК „Ђириковац“

За сигуран рад термоелектрана

08



Сектор помоћне механизације у Делиблатској пешчари

Подвиг у борби са ватреном стихијом

импресум

ЕНЕРГИЈА
ЕПС КОСТОЛАЦ

ИЗДАВАЧ: ЕЛЕКТРОПРИВРЕДА СРБИЈЕ АД, Балканска 13, Београд
ЧАСОПИС ИЗЛАЗИ МЕСЕЧНО

ГЕНЕРАЛНИ ДИРЕКТОР: Душан Живковић, ДИРЕКТОР СЕКТОРА ЗА ОДНОСЕ С ЈАВНОШЋУ: Тања Крстонијевић, ШЕФ ОДЕЉЕЊА ЗА ИНФОРМИСАЊЕ ТЕ-КО КОСТОЛАЦ И ГЛАВНИ И ОДГОВОРНИ УРЕДНИК: Вишња Огњановић, РЕДАКЦИЈА: Предраг Животић, Ивана Миловановић, Владана Зарић и Јована Јовић. АДРЕСА РЕДАКЦИЈЕ: Николе Тесле 5-7, 12208 Костолац, ТЕЛЕФОН: 012/241-904, e-mail: glas.proizvodjaca@eps.rs, WEB SITE: www.eps.rs, ЛИКОВНА И ГРАФИЧКА ПРИПРЕМА: Бирограф КОМП д.о.о, НАСЛОВНА СТРАНА: Млађан Пајкић, ЛОГОТИП: Милош Павловић, ШТАМПА: Бирограф КОМП д.о.о, 11080 Београд, Атанасија Пуље 22, ТИРАЖ: 1500 примерака

Први број, под називом „Новине“, изашао 25. маја 1957. године. Од наредног броја лист је излазио под називом „Глас произвођача“ све до 14. септембра 2010. од када је назив промењен у „ТЕ - КО Костолац“ (до 30. јуна 2015) од 15. 11. 2017. године опет излази под називом „ЕПС енергија Костолац“.

Орден за запослене ЕПС



Поводом Дана српског јединства, слободе и националне заставе, за допринос у санацији пожара у Делиблатској пешчари, Орденом заслуга за одбрану и безбедност трећег степена одликовани су запослени „Електропривреде Србије“ из огранака РБ „Колубара“ и „ТЕ-КО Костолац“. Председник Републике Србије Александар Вучић уручио је 15. септембра признања руковооцима Владимиру Николићу, Милошу

Јовановићу, Божићу Ђаловићу и Златку Миловановићу који раде на копу „Дрмно“, као и Предрагу Нешковићу и Александру Павловићу из „Колубаре“.

Ових шест запослених били су део ЕПС тима који је током августа даноноћно крчио шуме и друго растиње да би спречили даље ширење ватрене стихије у Делиблатској пешчари. Као и у небројено ситуација до сада, радници ЕПС били су тамо где је најпотребније и дали су изузетан допринос у спречавању ширења пожара.

– Био је то заједнички напор свих нас на терену, а солидарност и пожртвовање дали су нам додатну снагу да истрајемо до краја. Крчили смо густу шуму са високим стаблима, били смо свесни где се налазимо и спремни да урадимо и немогуће у ванредним ситуацијама. Било је напорно, али смо постигли оно најважније, успели смо да спречимо ширење пожара и заштитимо околна насеља – истиче Божић Ђаловић, булдожериста из Сектора за помоћну механизацију копа „Дрмно“.

У до сада незабележеном подухвату показало се да у важним и одлучујућим тренуцима влада јединство и велика солидарност. Колеге из „Костолца“ и „Колубаре“ још једном су показале заједништво и били су снажна подршка ватрогасцима који су били први на линији пожара.

– Било је то сасвим ново искуство за све нас, претила је ватра, око нас усијани песак, дим и пепео, али смо пробијајући шумске путеве дали свој допринос у спречавању ширења пожара. Од јутра до мрака машине практично нисмо гасили и успели смо да урадимо велики посао. Нико од колега није рекао „не могу“, сви смо били заједно – каже Предраг Нешковић, руковац из колубарске „Помоћне механизације“.

Р. Е.

■ За убрзање улагања у обновљиве изворе

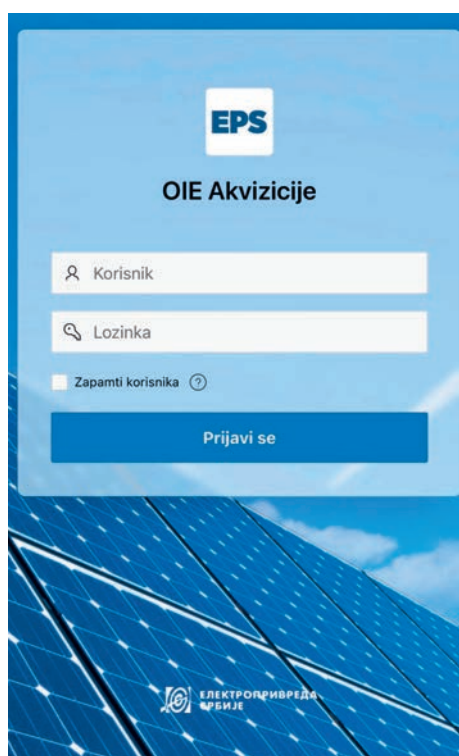
ЕПС купује зелене пројекте

Електропривреда Србије“ објавила је 7. септембра јавни позив свим заинтересованим компанијама и инвеститорима за откуп и за заједнички развој пројеката из области обновљивих извора енергије.

Генерални директор ЕПС-а Душан Живковић истиче да је циљ да се кроз транспарантан и конкурентан поступак диверсификује портфолио „Електропривреде Србије“.

– ЕПС жели да буде носилац енергетске транзиције и да истовремено очува сигурност снабдевања. Отварамо врата најбољим пројектима и партнерима на тржишту како бисмо убрзали улагања у обновљиве изворе и створили стабилан и одржив енергетски систем за будућност. Посебно је важно што постојећу инфраструктуру ЕПС-а можемо да ставимо у функцију нових енергетских пројеката и тако убрзамо њихову реализацију – поручио је Живковић.

Пројекти су подељени у две групе. Прва обухвата соларне електране, ветроелектране и хибридне пројекте инсталисане снаге од најмање 50 мегавата, прикључене на



преносни систем. Код соларних и ветро пројеката батеријски системи за складиштење енергије нису обавезни, али ће бити додатно вредновани. За пројекте из прве групе ЕПС ће кроз конкурентски поступак бирати оне који могу бити предмет куповине. Начин доставе понуда и временски рокови дефинисани су у документацији која је доступна на порталу www.oieakvizicije.eps.rs.

Друга група односи се на пројекте који користе биомасу и комунални, индустријски или органски отпад за производњу електричне или топлотне енергије, укључујући постројења за производњу енергије из отпада, биогаз и коришћење депонијског гаса, као и пројекте производње зеленог водоника. ЕПС је спреман да партнерима понуди своје постојеће локације и инфраструктуру, укључујући локације термоелектрана „Морава“ и „Колубара А“, и заједно са њима развија нове енергетске пројекте. Позив за другу групу пројеката је отворен 30 дана, након чега ће ЕПС, у складу са исказаним интересовањем, дефинисати конкретне modele сарадње и развоја пројеката.

Р. Е.

ОИЕ пројекти за енергетску сигурност

„Електропривреда Србије“ је објавила јавни позив за откуп и развој пројеката из области обновљивих извора како би сагледала реално стање на тржишту, јер се у јавности често лицитира великим бројкама када је реч о капацитетима и циљевима до 2030. године. Због тога желимо да видимо стварни степен развијености тих пројеката и колики је стварни потенцијал – рекао је Душан Живковић, генерални директор ЕПС 8. септембра на конференцији „Енергија као ослонац раста – стабилност система и конкурентност привреде“.

Он је додао да су овим позивом обухваћени пројекти углавном из солара и ветра, обавезно уз присуство батеријских складишта, али је намера и да се сагледа потенцијал пројеката који се тичу биомасе и других видова зелене енергије. Циљ је да се процени шта би ЕПС могао да купи и у неком краћем временском периоду унапреди енергетски микс у ОИЕ сегменту, поред пројеката које самостално развија.

– Желимо да осигурамо развој ОИЕ пројеката, а са друге стране, ЕПС има своје локације које треба да добију „нови живот“. То су локације старих електрана које ће бити или резерва или затворене и где бисмо могли изградити постројења на биомасу и друге изворе чисте енергије. Крајњи циљ је да препознамо право место за ЕПС и наше партнере, како бисмо осигурали стабилност нашег портфеља и дали снажан допринос чистијој Србији – објаснио је Живковић.

Први човек ЕПС-а је указао на то да је суша на Дунаву, највећа у историји, показала колико су важни капацитети попут реверзибилне хидроелектране „Бајина Башта“.

– Потпуно ревитализована РХЕ „Бајина Башта“ показала је овог лета свој пуни сјај и



огroman значај за електроенергетски сектор. Изградња РХЕ „Бистрица“ је пројекат исте намене и апсолутни је приоритет. Припремне радње започели смо у фебруару и већ поднели 245 захтева различитим институцијама. Надамо се да ћемо, упркос комплексним бирократским процедурама, у другом кварталу следеће године стићи до потписивања уговора са јапанским партнерима – навео је Живковић.

Р. Е.

■ Убрзане активности на пројекту РХЕ „Бистрица“

Ускоро припремни радови

Почетак припремних радова на реверзибилној хидроелектрани „Бистрица“ очекује се у наредним месецима, а тендер за радове на главном постројењу биће расписан следеће године, уз поштовање свих захтева Јапанске агенције за међународну сарадњу (JICA), са којом идуће године треба да буде потписан уговор о зајму, рекла је Дубравка Ћедовић Хандановић, министарка рударства и енергетике. Она је председавала седмом седницом Радне групе за учешће у реализацији пројекта „РХЕ Бистрица“ која је одржана 7. септембра.

На седници су анализирале активности на припреми техничке и тендерске документације, координација са JICA, као и припреме за наредне фазе реализације. Ћедовић Хандановић је рекла да је поднето 245 захтева за добијање услова за различите врсте дозвола и сагласности пред надлежним органима, од којих је део спроведен у последњих шест месеци, што говори о обиму припремних активности које су у току.

– Од почетка године смо имали добру и ефикасну сарадњу између надлежних институција. Надамо се да ће се сарадња наставити и додатно интензивирати, јер нас очекује период са много активности на пројекту. Потврђена су четири урбанистичка пројекта чиме је остварен комплетан плански



основ за реализацију пројекта. Добијено је осам локацијских услова, а још шест је у процедури и биће прибављено до краја септембра. Проглашено је и шест решења о јавном интересу за експропријацију, чиме је омогућено решавање имовинско-правних односа на свим парцелама које су дефинисане планским документима – рекла је министарка.

Она је додала да је идејни пројекат за главни систем и прикључно разводно постројење урађен и предат Државној

ревизионој комисији, у завршној фази је израда 11 идејних пројеката, који ће до краја године бити предати на ревизију, а идејни пројекти и пројекти за грађевинску дозволу раде се истовремено.

Према њеним речима, очекује се да се почетком наредне године створе услови за издавање грађевинске дозволе за главни објекат.

Р. Е.

За сигуран рад термоелектрана

Радови на проширењу депоније одвијају се у две фазе

Проширење простора за одлагање пепела на депонији пепела Површинског копа „Ћириковац“ један је од кључних услова за дугорочан и стабилан рад Термоелектране „Костолац А“, јер без довољног смештајног капацитета за продукте сагоревања није могућ континуирани рад термоенергетског постројења. На тај начин ће се обезбедити простор за одлагање хидромешавине који би, према планираним капацитетима, требало да задовољи потребе за приближно пет година, док су истовремено предвиђена техничка решења за заштиту земљишта и подземних вода, као и мере за спречавање разношења пепела и прашине.

Депонија пепела на ПК „Ћириковац“ ће проширењем за 37,7 хектара обезбедити нови простор за одлагање хидромешавине укупне запремине 8,12 милиона кубних метара. Нови капацитет, до коте од 87 метара надморске висине, омогућиће одлагање око 1,3 милиона тона пепела годишње током наредних пет година, након чега је планирано даље проширење до коте 92 метра.

Депонија пепела може деловати као пратећи део производног процеса, али је њен значај за рад термоелектране много већи.



Сваки произведени мегават-сат подразумева читав низ процеса који морају да функционишу без прекида, а један од њих је управо збрињавање продуката сагоревања угља.

Јасмина Стевић, шеф Службе за формирање депоније пепела на ПК „Ћириковац“, каже да је након коришћења овог простора предвиђено даље проширење до коте 92 метра.

Она објашњава да се радови на проширењу депоније одвијају у две фазе. Прва обухвата припрему терена, нивелацију, изградњу насипа,

корекцију постојећих косина и уклањање и транспорт старих цевовода. Друга фаза подразумева постављање специјалне геомембране која спречава продор технолошке воде у земљиште и подземне воде, чиме се техничко решење проширења повезује са захтевима заштите животне средине.

– Промењен је и начин организовања самог одлагања. Уместо ранијег померања цевовода у нови простор након попуњавања претходног дела депоније, уведена су стационарна места за одлагање распоређена око депоније. Такав





Марко Живковић

систем омогућава ефикасније коришћење простора и једноставнију организацију процеса – објашњава Стевић.

Према њеним речима, посебан изазов представља спречавање разношења пепела и прашине. Након одлагања хидромешавине формира се чврста покорница на површини депоније, која представља основну заштиту од подизања ситних честица, док се додатно примењује квашење водом. У припреми је и пројекат система за квашење рубних површина, са прскалицама дуж обима пепелишта на коти 92 метра. Планирана је и изградња ветрозаштитног појаса.

Истовремено се прати утицај депоније на земљиште, ваздух, као и површинске и подземне воде. Технолошка вода која се користи за транспорт хидромешавине не испушта се у природу, већ се враћа у процес и поново користи.

Иако савремена техничка решења и аутоматизација преузимају велики део процеса, свакодневно функционисање депоније и даље у великој мери зависи од запослених на терену.

На пословима транспорта и одлагања пепела ангажовано је око 50 запослених, распоређених у четири бригаде које раде у две смене од по 12 сати. У посао су, поред запослених у „Електропривреди Србије“, укључени и радници ПД „Георада“, „Аутотранспорта“, „Костолац услуга“ и „Косово Обилића“.

Надзор за безбедан рад депоније

Безбедан рад депоније пепела на ПК „Ђириковац“ почива на сталном надзору и контроли. Рударска и геодетска мерења омогућавају праћење нивоа воде и пепела, док се квалитет воде контролише кроз прописана испитивања. Систематско праћење промена и утицаја депоније, односно оскултације, поверено је Рударском институту. Континуирана контрола и примена одговарајућих мера имају за циљ да се утицај на околину сведе на најмању могућу меру.

Стефан Митић, инжењер за формирање депоније пепела на ПК „Ђириковац“, објаснио је да свака смена почиње рапортом и разменом информација о стању система – од активних места истакања и рада пумпи, до евентуалних оштећења фолије, цевовода, вентила и компензатора. Након тога следи обилазак депоније и контрола кључних делова система. Проверавају се пумпе, магистрални цевовод, преливне шахте, главни водосабирник и вентили, а по потреби се чисте истачкачки базени и обављају интервенције на цевоводима.

– На самом пепелишту постоји 20 истакалишта, чији се положај и коришћење прилагођавају попуњености депоније, како би се материјал равномерно одлагао. Посебна пажња посвећена је одржавању чврсте покорнице на површини пепелишта, јер она спречава развејавање ситних честица. Када се уочи блаже развејавање, реакција запослених мора бити брза – рекао је Митић.

Важан део система чине и пумпне станице које повратну воду са депоније транспортују до базена повратне воде, одакле се, преко три пумпе, две радне и једне резервне, шаље према термоелектранама.

– Проток повратне воде се одређује у договору са запосленима из термоелектрана, док руковалац пумпних станица прати и регулише рад система – каже Марко Живковић, пословођа за формирање депоније пепела на ПК „Ђириковац“.

Планирање простора не завршава се његовим попуњавањем. Након достизања коначне коте од 92 метра надморске висине предвиђена је рекултивација депоније.

Према Главном рударском пројекту, након завршетка периода одлагања пепела, уследиће одводњавање завршне контуре. Следећи корак је постављање фолије која спречава продор површинских вода у тело депоније, а затим и уградња слоја лесно-песковитог материјала као подлоге за биолошку рекултивацију. Циљ је да се простор који је током рада био део технолошког система постепено врати природнијем амбијенту, обновом вегетације и формирањем шумског земљишта, закључују у Служби за формирање депоније пепела на ПК „Ђириковац“.

В. Зарић



Подвиг у борби са ватреном стихијом

Док је већина грађана тражила спас од незапамћеног тропског таласа, радници костолачког огранка ЕПС-а кренули су у непознато, у Делиблатску пешчару. Водила их је само једна мисао – иза густог дима су села и људи које морају да одбране

Услови су били екстремно тешки. Радио сам углавном ноћу, било је пуно прашине, а сваки нови покрет булдожера стварао је додатне облаке прашине. То је смањивало видљивост и успоравало рад. Машине су радиле по 12 сати у континуитету, што је захтевало да и одржавање буде појачано на максимум. И наше колеге механичари били са нама на терену, а поправке су обављали на лицу места. Требало је оспособити булдожере за повратак на терен у кратком року, осигурати њихов рад и испунити све што се од нас очекује – тако Бојан Живковић, руковалац булдожером описује дуготрајну и исцрпљујућу борбу са пожаром у Делиблатској пешчари.

Док се врели августовски ваздух мешао са мирисом паљевине, ветар је подизао облаке



Ненад Дујић

ситног песка који је гребао очи и увлачио се под кожу. У том непрегледном, суровом пејзажу Делиблатске пешчаре, група људи стајала је лицем у лице са ватреном стихијом. Грађани су тражили спас од незапамћеног тропског таласа, а ови радници костолачког огранка ЕПС-а кренули су у непознато. Водила их је само једна мисао – иза тог густог дима налазе се села и људски животи које морају да одбране. Без оклевања ушли су у кабине машина које су постале њихов једин заклон и положили су тест издржљивости, солидарности и храбрости.

– Наше машине су радиле непрестано до крајњих граница издржљивости, баш као и



Урош Станковић

наши људи. Посебно је био тежак рад ноћу, када је видљивост била смањена на минимум. Хвала колегама на великој издржљивости. Озбиљно су схватиле важност овог подухвата, прекидале одморе ако је требало да се укључе и нису се ниједном пожалили или одбили било које радно задужење – рекао је Ненад Дујић, шеф Службе моторних возила у Сектору помоћне механизације који је био део тима који је учествовао у гашењу великог пожара.

Четири булдожера непрекидно су била у акцији од почетка августа до септембра. Њихов задатак је био крчење зеленила, шума и другог растиња како би спречили даље ширење ватрене стихије.





- Шума је била изразито густа, а терен непознат. То је захтевало ангажовање око 60 људи, јер су наше машине морале да раде непрестано. То је био и својеврсни маратон у трајању од месец дана. Људи су давали више од свог максимума на терену, јер су смене трајале по 12 сати. Били смо свесни значаја овог подухвата, спремни на изазове које носи ватрена стихија и охрабрени јер смо знали да штитимо велики број околних насеља – рекао је Дуић.

У суровим временским условима додатни проблем представљала су и бројна подземна жаришта која су дуго остајала активна.

- Песковит терен Делиблатске пешчаре представљао је додатни проблем јер наши булдожери нису предвиђени за такав рад. Зато су наши механичари и електричари свакодневно отклањали кварове на машинама. Радиле су пожртвовано и решавали све у кратком временском року, иако су радили ван својих радионица у тешким условима – наглашава Дуић.

- Пространство Делиблатске пешчаре представљало је додатну тешкоћу, јер је и сам транспорт људи до места рада дуго трајао. Стално смо се померали и упознавали нове терене јер Делиблатска пешчара заузима подручје веће од 350 квадратних километара – истиче булдожериста Божидар Ћаловић. Крчили смо густу шуму са високим стаблима. Били смо свесни где се налазимо и спремни да урадимо и немогуће у изненадним ситуацијама. Био је то, пре свега, заједнички

напор свих нас на терену, а солидарност и пожртвовање давали су нам додатну снагу да истрајемо до краја.

У до сада незабележеном подухвату показало се како се у важним и одлучујућим тренуцима долази до јединства и велике солидарности.

- Снага тима нема границе, нарочито у кризним ситуацијама. Било је напорно али смо постигли оно најважније, успели смо да спречимо ширење пожара и заштитимо околна насеља – закључује Ненад Стојићевић, руковацац булдожером.

И. Миловановић

Рад до усијања

Формиран је Кризни штаб који је координирао активностима, уз присуство Сектора за ванредне ситуације и ЈП „Војводинашума“. Сви су тимски радили на успостављању контроле на терену. Наши људи су имали све што су затражили, комуникација је била брза и ефикасна. Све што нам је било потребно за рад било је и обезбеђено. Булдожери су радили до границе усијања, колеге из одржавања су радиле без предах, а треба се захвалити и колегама из РБ „Колубара“, јер су нам позајмљивали резервне делове који су нам током рада затребали – рекао је Урош Станковић, шеф Службе за тешку механизацију у Сектору помоћне механизације.



Ненад Стојићевић, Бојан Живковић и Божидар Ћаловић

Ново постројење, нови начин рада



■ Предраг Тица, Никола Славковић и Драгиша Несторовић

Инжењери и стручњаци Сектора одржавања о специфичностима, изазовима и искуствима стеченим на најмлађем блоку ТЕ „Костолац Б“

Блок Б3, најмлађи и најмодернији блок у Термоелектрани „Костолац Б“, доноси ново знање и искуство за запослене који учествују у његовом

одржавању. Савремена опрема и напредни системи мониторинга изменили су начин рада и данас су саставни део активности Сектора одржавања. Једно остаје исто – одговорност људи да сваки део система функционише поуздано и сигурно како би остварио планирану производњу у овој електрани инсталисане снаге 350 мегавата.

Драгиша Несторовић, водећи инжењер техничке припреме турбогенераторског постројења, истиче да је блок Б3, у поређењу са блоковима Б1 и Б2, робуснији систем, са турбином већег капацитета и савременијим техничким решењима.

– Рад на блоку Б3 за нас је представљао професионални изазов. Нови блок подразумева и нову опрему, па је било неопходно стицати додатна знања и упознати се са технологијама које раније нисмо користили. Сусрет са опремом азијског порекла представља турбина произвођача „Шангај електрик“. Обуке које су реализовале колеге из ЦМЕК-а биле су веома значајне, али смо организовали и интерне обуке како бисмо додатно оспособили запослене за рад са новом опремом – каже Несторовић.

Савременост опреме посебно је видљива на генератору и трансформаторима. Никола Славковић, главни инжењер Сектора одржавања, указује да нови системи омогућавају далеко прецизније праћење стања постројења.

– Савремени системи мониторинга омогућавају континуирано праћење параметара и много бољи увид у стање опреме. На тај начин потенцијални проблеми могу да се уоче на време, али такав систем рада истовремено захтева велику пажњу запослених и стално праћење великог броја података – истиче Славковић.

Досадашњи рад ротационе опреме, према његовим речима, показује добре резултате. Рад блока је стабилан, искључења су кратка и углавном планска. Активности одржавања за сада су највише усмерене на контролу опреме, превентивно одржавање и мање интервенције.

Већи капацитети опреме доносе и већу флексибилност система. Снага погонске и трансформаторске опреме оставља додатни простор за реаговање у различитим радним ситуацијама, што је још једна од предности савременог постројења.

Разлике у односу на старије блокове присутне су и у другим деловима постројења. Генератор је савременије конструкције, системи мониторинга су сложенији,

постројења за одшљавање робуснија и већег капацитета, док млинови имају већи капацитет и омогућавају финију мељаву угља.

Предраг Тица, водећи инжењер техничке припреме котловског постројења, чија су област рада млинови, канали аеросмеше, вентилатори димног гаса, свежег и хладног димног гаса, као и ротациони, односно реверзибилни загрејач ваздуха, указује на специфичности котловског постројења.

– Иако су млинови нешто другачијег капацитета у односу на опрему уграђену на старијим блоковима, по својим конструктивним решењима у великој мери су слични. Са друге стране, котао блока Б3 разликује се од оних на блоковима Б1 и Б2. Најзначајније разлике огледају се у начину његове израде, као и у избору материјала за грејне површине – објашњава Тица.

Он додаје да се једна од конструкцијских специфичности блока Б3 односи на испаривачки део котла. Док су на блоковима Б1 и Б2 испаривачке цеви изведене вертикално, доњи део испаривача на блоку Б3 изведен је спиралним цевима до међукоморе, из које се настављају вертикалне испаривачке цеви.

Од запослених у Сектору одржавања захтева се непрекидно учење и прилагођавање. Свако ново постројење доноси нова питања, а одговори се проналазе комбинацијом знања, искуства и спремности на усавршавање.

В. Зарић

Бројке потврђују сложеност пројекта

Иза изградње блока Б3 остале су импозантне бројке које најбоље осликавају обим и сложеност пројекта. Уграђено је више од 120.000 кубних метара бетона и више од 2.500 шипова, док је током радова ископано преко 220.000 кубних метара земље. Посебан део пројекта представља челична конструкција, за коју је уграђено око 60.000 тона челика.

Резултати су једнако значајни и када је реч о раду блока. Од добијања Уверења о преузимању до краја априла произведено је 3.094.290 мегават-сати електричне енергије, док је од 3. децембра 2024. до краја априла 2026. године блок Б3 укупно био у раду 10.908 сати. Потврда остварених перформанси стигла је 11. јуна 2026. године, када је потписано Уверење о перформансама.

Машине сведоче развоју рударства



Од парних машина из 1943. године до савремених БТО система на Површинском копу „Дрмно“, историја рударске механизације у Костолацу прича је о сталном развоју, прилагођавању и напретку. Сваки багер, одлагач и транспортна трака део су те приче. Машине које су деценијама биле сведоци развоја костолачког угљеног басена и даље раде, повезујући богату рударску прошлост са енергетском будућношћу Костолаца.

Од првих машина на парни погон до моћних багера, одлагача и километара транспортних трака – ова трансформација рударске механизације сведочи о развоју површинске експлоатације угља у костолачком угљеном басену.

Прво површинско откопавање угља на Површинском копу „Костолац“ сеже уназад до 1943. године. Тадашња опрема радила је на парни погон, који је касније постепено замењен електричним. Годишња производња у почетку је износила око 300.000 тона угља, али са развојем технологије и модернизацијом копа, непрекидно је расла.

Важан корак представљала је реконструкција површинског копа током шездесетих година прошлог века, а развој је настављен отварањем поља „Кленовник“, где је производња достигла око милион тона угља годишње. Откривку и угаљ на овом пољу откопавали су багери различитих намена, док се транспорт угља обављао парном локомотивом – овај приказ који данас припада историји костолачког рударства.

Нова етапа започела је отварањем Површинског копа „Ћирковац“ у октобру 1980. године. Угаљ се одатле вагонима превозио до костолачких термоелектрана, док се откопавање откривке обављало уз помоћ савремене рударске механизације и три јаловинска (БТО) система, који су повезивали багере, транспортере и одлагаче.

Прелазак на овакав начин експлоатације значио је велики технолошки искорак. На ПК „Ћирковац“ радили су снажни роторни багери, самоходни и тракасти транспортери и одлагачи немачке и пољске производње. Мрежа транспортних трака била је дуга око 18 километара, а годишње је померано између седам и осам милиона кубних метара јаловине.

Иако је Површински коп „Ћирковац“ званично затворен 2009. године, део његове механизације није завршио свој рад. Поједине машине премештене су на ПК „Дрмно“, где су наставиле да учествују у производном процесу, док су неки багери добили нову намену у пословима везаним за одлагање пепела из костолачких термоелектрана.

Истовремено се припремало отварање новог и највећег поглавља костолачког рударства. Одлука о набавци опреме за отварање Површинског копа „Дрмно“ донета је 1976, а монтажа прве механизације, коју је обављао костолачки ПРИМ почела је 1979. године.

Ровокопач као чувар једног времена



Некада важан део рударске механизације на Површинском копу „Ћирковац“, ровокопач, данас мирује поред управне зграде, као неми сведок времена када је снажна механизација представљала окосницу развоја рударства. Иза његовог масивног изгледа крије се прича о машинама које су својим радом померале границе производње и омогућавале брже и ефикасније обављање најзахтевнијих рударских послова. Био је намењен изradi ходника и других јамских просторија. Његова садашња улога није више у ископавању, већ у чувању сећања на рударе, машине и на деценијски начин рада некадашњег копа.

Површински коп „Дрмно“ званично је отворен у септембру 1983. Његов развој почео је уз помоћ великих багера, одлагача и тракастих транспортера, док су прве количине угља кренуле у априлу 1987. године, када је почела са радом и Дроблана Дрмно.

Током наредних деценија ПК „Дрмно“ је израстао у савремени рударски систем са шест БТО система. Њихово постепено формирање пратило је повећање производње и примену нових технологија. Механизација је у почетку углавном стизала из Немачке и Пољске, док су касније у производни систем укључени и транспортери домаћег произвођача „Гоша ФОМ“ из Смедеревске Паланке.

Посебну вредност ове приче представља чињеница да многе машине и данас раде. Неки од багера који су учествовали у првим годинама развоја ПК „Дрмно“ и даље су део производног процеса, док су други током година премештани са једног копа на други, добијајући нове задатке.

В. Зарић

In memoriam

На Површинском копу „Дрмно“ 18. августа догодила се тешка несрећа на раду и страдао је сменски електронадзорник Зоран Жупљанин из Пожареваца, рођен 22. маја 1971. године. Жупљанин је радио у Огранку „ТЕ-КО Костолац“ од 1997. године а од 2022. био је сменски електро надзорник у Електро одржавању Трећег БТО система. Несрећа се догодила током интервенције на погонској станици J-III-4, током визуелне контроле високонапонске опреме. Том приликом дошло је до контакта са напоном од 6 kV услед чега је Жупљанин задобио тешке повреде. Колеге су одмах притекле у помоћ и позвале хитну службу, након чега је Жупљанин превезен у Општу болницу Пожаревац, где је преминуо, упркос напорима лекара.

Од последица повреда на раду у Термоелектрани „Костолац Б“ преминуо је Алија Керимовски, запослени у привредном друштву „Југ“ д.о.о. Пожаревац, који је као чистач био ангажован за потребе Огранка „ТЕ-КО Костолац“.

„Електропривреда Србије“ и Огранак „ТЕ-КО Костолац“ упућују најдубље саучешће породицама преминулих радника.

Стубови одбране - превентива и брза реакција

Ватрогасци костолачког огранка ЕПС успешно одговорили на изазове повезане са најдужим топлотним таласом у последње две деценије

Екстремно високе летње температуре забележене од средине јула, које су повремено прелазиле и четрдесети поделјак на Целзијусовој скали, представљале су озбиљан тест издржљивости за системе заштите од пожара у Огранку „ТЕ-КО Костолац“. Док су производни капацитети радили под пуним оптерећењем, на првој линији одбране од пожара, костолачки ватрогасци били су у сталној приправности. Захваљујући дисциплини, доброј комуникацији радника и менаџмента, али на моменте и надљудским напорима момака у униформама, лето је протекло са минималним бројем мањих инцидената у кругу костолачког огранка ЕПС-а, али и на подручју Градске општине Костолац.

Слободан Добросављевић, шеф Одељења заштите од пожара за превентивну и репресивну заштиту, истиче да су превенција и брза реакција кључни стубови успеха у овом критичном периоду.

– Овако дуг топлотни талас, са изузетно високим температурама, није забележен у последњих двадесетак година. Зато смо велики значај дали превенцији. Сви субјекти



■ Слободан Добросављевић

заштите од пожара дали су свој максимум, од пословодства које је трасирало јасне задатке и смернице, преко запослених у огранку до становника на територији ГО Костолац. Због екстремног ризика организовали смо појачано дежурство и стално смо били у приправности. У пракси се показало да је време изласка на интервенцију кључни елемент ефикасности. На отвореном простору, када горе ниско растине и сува трава, ватра се шири муњевито и секунде одлучују о томе да ли ће бити захваћена велика површина – објашњава Добросављевић.

С обзиром да Градска општина Костолац нема сопствену ватрогасну јединицу, професионалци из „ТЕ-КО Костолац“ без оклевања излазе на терен и на позив грађана. Ипак, свака интервенција носи са собом непредвидиве и сложене околности а ватрогасци свесно преузимају велики ризик.

Одељење заштите од пожара делује непрекидно, а активности почињу много пре него што се огласи прва сирена. Посао ватрогасаца укључује континуирану примену превентивних мера у свим деловима огранка, обезбеђивање и дежурства при извођењу радова са повећаним ризиком, као и редовно одржавање виталних инсталација са аспекта заштите од пожара. И одлазак са терена има своја строга професионална правила. Ватрогасна јединица напушта место пожара тек ако постоји потпуна сигурност да неће доћи до накнадног разбуктавања ватре. Ако постоји и најмања опасност, уводи се обавезно ватрогасно дежурство. Тек када командир или вођа смене донесу званичну одлуку да је ситуација потпуно безбедна, јединица се враћа у базу и сматра се да је посао успешно приведен крају.

Како изгледа битка са ватром на самом терену и унутар производних погона, најбоље зна Љубиша Антић, вођа смене „Ц“, човек који овај опасан и хуман посао ради пуних 35 година.

– Чим добијемо дојаву од грађана, брзо је проверавамо, а ако је из огранка, одмах одређујемо са којим људством и камионима излазимо. Од тренутка пријема обавештења до кретања возила из гараже пролази свега два минута. Док камион брзо иде ка локацији, договарамо тактику, чиме ћемо гасити и како ћемо реаговати. На самом месту пожара, први корак је увек евакуација људи на безбедну локацију, а затим следи локализација ватре. Током саме акције, због буке и адреналина, често комуницирамо искључиво мимиком и гестикулацијом – описује Антић.

У својој дугој каријери прошао је кроз велики број изазова.

– Најзахтевнија интервенција била је у селу Дрмно, када су гореле кућа и штала пуна стоке. Развукли смо црева, почели гашење и истовремено ослобађали уплашене животиње из буктиње. Пожар смо успешно угасили – навео је Антић.

Он додаје да овај посао носи огроман притисак и велику одговорност, али да не оклевају када се огласи сирена, јер знају да од њих зависе људски животи и стабилност енергетског система.

П. Животић



■ Љубиша Антић (у средини), Срђан Мишић ватрогасац-возач (лево) и Владан Јосић ватрогасац (десно)

Хвала колегама

– Када су у питању опрема и средства за гашење, имамо све што је потребно. Располажемо са четири ватрогасна возила која су изузетно квалитетна, моћна и врхунских перформанси. Било би добро да се појачамо у броју људи, али посебно бих похвалио своје колеге који су у претходном периоду показали невероватну савесност, одговорност и професионализам нагласио је Слободан Добросављевић.

Од техничког речника до поезије

Рад у енергетском сектору је специфичан, а једна од његових посебности јесте прилика да из непосредне близине пратите како пројектни цртежи и идеје са папира постају моћне машине које ће радити деценијама

Александра Анастасов, преводилац са енглеског језика у огранку „Костолац“, успешно барата стручном терминологијом, а осим што пише речнике техничких израза, не устручава се да „запрља руке“ у електроници или на копу. Уз то, Александра пише песме инспирисане свакодневним догађајима и осећањима, а једна је посвећена, ни мање ни више – него самоходном транспортеру и то и на српском и енглеском језику.

Низ инвестиција у костолачком огранку „Електропривреде Србије“ у претходном периоду предвиђао је учешће страних компанија, па самим тим и стручног преводилачког тима, коме припада и Александра Анастасов, професор енглеског језика и књижевности. Она слови за вредног и одговорног радника посвећеног послу, који својим присуством уноси ведрину у радни дан.

– Рад у енергетском сектору је специфичан, а једна од његових посебности јесте прилика да из непосредне близине пратите како пројектни цртежи и идеје са папира постају моћне машине које ће радити деценијама. У Огранку „ТЕ-КО Костолац“ радим пуних осам година као преводилац. Овај посао захтева изузетан ниво познавања енглеског језика и рад на памћењу и концентрацији – објашњава Анастасов.

Свој посао Александра не завршава за канцеларијским столом. Сама прави речнике техничких израза како би што боље разумела и пренела стручну терминологију, а није јој тешко ни да обуче радни комбинезон, оде у термоелектрану или сиђе у коп. За њу је то најбољи начин да упозна посао о којем говори.

– Скоро је немогуће да било ко од нас познаје све стручне речи које ту могу бити изречене, па је за нас преводиоце обавезан део посла стално учење нових речи и технологија, како на српском тако и на енглеском језику. То је уједно и најтежи и најлепши део овог посла. Важни пројекти у којима сам учествовала јесу набавка

самоходног транспортера за потребе ПК „Дрмно“ као и реконструкција система за отпепељивање у ТЕ Костолац „А“.

Да би једна особа могла адекватно да обавља преводилачки посао, мора да буде сигурна у своје знање које се после само надограђује кроз рад.

– Пре него што сам се запослила у „ТЕ-КО Костолац“, радила сам као професор енглеског језика у основним школама, а и као преводилац на појединачним пројектима. Професор енглеског мора да познаје методiku наставе, али и специфичности рада са децом различитог узраста, како би своје знање на прави начин могао да пренесе ученицима. Много се ради на унапређењу приступа настави и новим методама држања пажње – наводи Анастасов.

Период студирања највише памти по сатима проведеним у дискусијама у којима је свако могао да изрази свој став.

– Поента је била да се што више говори енглески језик, па је избор тема био практично неограничен. Као млади људи пуни ентузијазма и жеље да побољшамо свет, уживали смо у томе да једни другима доказујемо зашто је баш оно што ми мислимо исправно – наводи она.

Већину свог слободног времена проводи са ћерком.

– Покушавам да будем неко о коме ће она са поносом да прича својим пријатељима. Није лако бити запослена мајка која жели да проведе квалитетно време са дететом.



Александра Анастасов

Наравно, њен осмех и безбрижност су ми приоритети у животу и то ми је најважнији циљ – искрена је Анастасов.

Уз то, она пише и стихове инспирисане енергетским сектором, али и личним осећањима.

– Поезија је један од начина да се дају крила емоцијама које имамо. Прву песму сам написала у првом разреду основне школе. На енглеском сам почела да пишем у средњој школи. Када је реч о пословној поезији, инспирацију проналазим у успешно реализованим пројектима на којима се дуго радило, па су ми самим тим и прирасли за срце. Пишем и о колегама који одлазе у пензију и јако сам радосна када им се те песме допаду. У слободно време пишем о љубави, унутрашњим конфликтима и свему што у том тренутку код мене изазива снажну реакцију.

И. Миловановић

Песма о транспортеру

Драги самоходни транспортеру
кренуо си ти у правом смеру
тамо тебе вечна слава чека
чуваће те човек, а и ти човека.

Кинеско је твоје снажно, моћно тело
ал немачка душа и срце цело.
Па ипак те српска рука миловала
ставила ти прстен, енергију дала.

Стари коп те чека, да ти себе преда
сваки грумен да однесеш док те небо гледа
гусенице твоје да оставе трага
тамо где сад спава руда наша драга.

Ал кад време дође да се светла гасе
последњи ћеш поћи путем нове трасе.
Чекаће те неки инжењери нови.
Али памти! Твој су успех били наши снови.

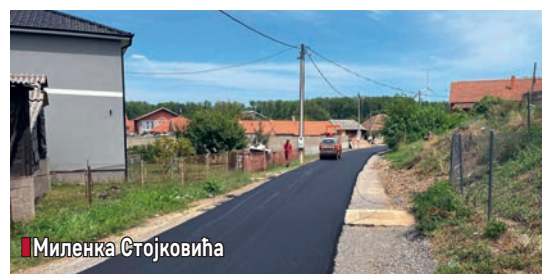
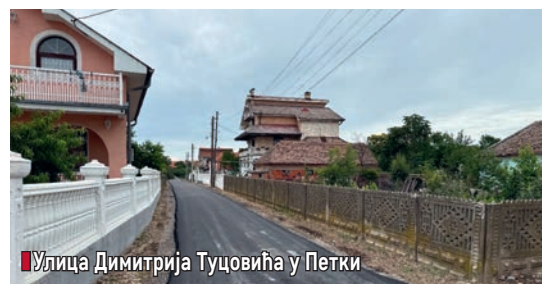
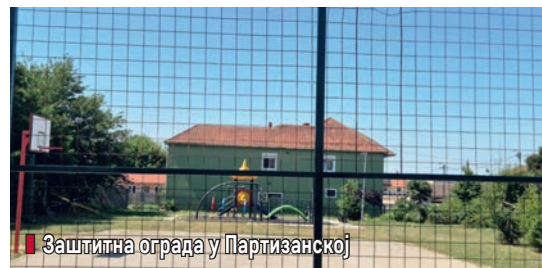
Dear little MTC,
You're exactly where you're supposed to be.
You're on your way to eternal fame
Man will protect you
And you'll do for him the same.

Your body comes from China, powerful and strong.
And with your German heart and soul, nothing could go wrong.
But it's the Serbian hands that truly helped you grow,
And gave you your precious ring and power, so now you can go.

The old mine is waiting for you to come
to take what's left to take.
Your belts will carry our beloved ore
while the ground continues to shake.

And finally, a day will come for the lights to go out.
You will be the last to leave among some new route.
There, young engineers will be, approval they will give.
But don't forget, it was our dream for you to rise and live.

Улагања у путеве, екологију и спортску инфраструктуру



Укупна вредност реализованих радова на путној инфраструктури износи нешто више од 28 милиона динара

Од јуна до августа на територији Градске општине Костолац реализован је низ радова на унапређењу путне и спортске инфраструктуре, уређењу јавних површина и уклањању дивљих депонија.

Улагања су обухватила више локација на територији Костолаца, као и околна насеља, а циљ је да се побољшају услови за живот грађана, повећа безбедност у саобраћају и унапреди квалитет јавних и спортских садржаја.

У оквиру овогодишњих улагања у путну инфраструктуру, на територији Градске општине Костолац асфалтиране су улице Миленка Стојковића, у дужини од 300 метара,

и други део Колубарске улице у насељу Колиште, у дужини од 310 метара.

Радови су настављени и у околним селима. У Петки су асфалтиране две улице Димитрија Туцовића, у дужини од 520 метара, и Божицара Стојадновића, у дужини од 406 метара. У Острову је асфалтирана улица Цара Душана, у дужини од око 600 метара. Укупна вредност реализованих радова на путној инфраструктури износи нешто више од 28 милиона динара.

Реконструкцијом и асфалтирањем ових саобраћајница створени су бољи услови за свакодневни живот грађана, али и безбедније одвијање саобраћаја.

Градска општина Костолац у сарадњи са Огранком „ТЕ-КО Костолац“, успешно је завршила акцију санирања дивљих депонија. Отпад је уклоњен са више локација на територији села Петка и Кленовник, у насељу Канал, као и на простору иза некадашње аутобуске станице у Костоцу. Након уклањања отпада, терени су комплетно уређени.

У Партизанској улици у Дидином насељу постављена је заштитна ограда дуж целе

улице, око спортског терена и дечијег игралишта. Нова ограда, укупне дужине око 200 метара, има две капије, као и заштитну конструкцију која се налази иза спортског терена. На овај начин додатно је унапређена безбедност најмлађих и свих корисника овог простора.

Поред улагања у путну инфраструктуру и уређење јавних површина, средства су усмерена и на развој спортске инфраструктуре. Завршено је уређење два тениска терена у улици Стевана Немање, иза Спортске хале. Укупна вредност радова износила је око шест милиона динара.

Изведени радови обухватили су израду асфалтне подлоге у складу са прописаним стандардима спортске градње, набавку и уградњу акрилне масе са кварцим песком, као и обележавање терена хладном пластиком.

Реконструкцијом тениских терена заокружен је цео комплекс спортских терена, јер се на овом простору већ налазе терен за мали фудбал од вештачке траве, кошарку и два одбојкашка терена са тартан подлогом.

Ј. Јовић

Први корак на путу ка знању

Школско звоно косточлачке Основне школе „Јован Цвијић“ означило је 1. септембра почетак једног важног животног поглавља за 150 малишана. Уз осмехе, игру и подршку учитеља и родитеља, нова генерација ученика села је у школске клупе и сигурним корацима упловила у свет знања, нових познанстава и дружења.

Први школски дан почео је свечано, али пре свега топло и ведро, уз поруке добродошлице, представу „Зачарана шума“ и осмехе који су на тренутак отклонили трему. Свечани програм за пријем будућих првака одржан је 31. августа у централној школи у Костолцу, али ће део малишана из ове генерације своје школско путовање почети у подручним одељењима у Кленовнику, Петки и Старом Костолцу. Мали знаци пажње учинили су први школски дан најмлађим ученицима још лепшим. Град Пожаревац обезбедио је школски прибор, док је компанија „Бамби“ припремила „Плазма пакетиће“. На свечаности у дворишту косточлачке школе ученике, њихове родитеље и чланове породица, као и просветне раднике, поздравила је директорка ОШ „Јован Цвијић“, Драгана Мрђен.

– Драги наши будући прваци, добро дошли у нашу и вашу школу. Данас започињете једно лепо и важно путовање. Желим вам да у овој школи будете срећни, да стичете нова знања, нова пријатељства и да сваког дана научите нешто ново. Током школовања направите важне кораке, али и стећи успомене које ћете памтити целог живота – рекла је Мрђен.



■ Драгана Мрђен

За школу као образовну установу, почетак нове школске године је увек посебан изазов, а када у клупе стижу најмлађи, одговорност је још већа.

– Током лета уређени су школски простори, како би ученици и запослени имали што боље и безбедније услове за рад. У Петки су уређени тоалети и припремљена учионица за новоотворено одељење, док је у Кленовнику сређена електроинсталација. У централној школи замењен је ламинат у једној учионици, а тамо где је било потребно обновљене су и електроинсталације – рекла нам је након свечаности директорка Мрђен.

За учитеље, први дани са првацима не доносе само почетак наставе, већ представљају сложен процес прилагођавања на ново окружење. Учитељица Ирена Цветковић, која у настави ради већ 30 година, ове школске године преузела је одељење са 23 првака. Она наглашава да фокус на самом почетку није на обимном градиву, већ на ослобађању од треме и развијању позитивног става према школи. Први корак је упознавање простора, од учионице и дворишта до библиотеке и трпезарије. Деца се постепено навикавају на школски ритам, звоно, паковање ранца и правила понашања. Игра је један од најбољих начина да се тај први корак учини лакшим.



■ Ирена Цветковић

– Прваци се на почетку представљају кроз игру, додавањем лопте уз изговарање имена, али и омиљене играчке или боје. Важно је да отворено разговарамо о њиховим осећањима, било да је реч о страху, узбуђењу или радости. Када дете добије потврду да су та осећања нормална, оно се опушта. Тек када се дете осети сигурно и прихваћено, школа постаје место у којем може слободно да учи, истражује и напредује. Зато се у првим недељама, уз почетна знања, паралелно граде кључне навике – дизање руке пре говора, слушање других без прекидања, брига о својим стварима и одржавање уредног радног простора – истакла је учитељица Цветковић.

За 150 нових ученика, ОШ „Јован Цвијић“ није само школа. То је место где ће научити прва слова и бројеве, урадити прве школске задатке, стећи прва велика пријатељства и проживети тренутке које ће понети са собом далеко после последњег школског звона. Њихово прво велико путовање тек је почело.

П. Животић



■ Прваци у издвојеном одељењу Кленовник

Осам одељења, једна школска прича

Прваке ће ове године водити осам учитеља: Олгица Николајевић (I-1), Наташа Травица (I-2), Ирена Цветковић (I-3), Биљана Величковић (I-4), Бојана Милошевић Марковић (I-5), Марко Живковић (I-6, Стари Костолац), Душица Максић (I-7, Петка) и Весна Пешић Животић (I-8, Кленовник). У продуженом боравку наставу ће реализовати Емина Ћирковић.

Ученици ће моћи да похађају и часове православне веронауке, коју предаје Катарина Шкрињар, ромског језика, који предаје Сандра Чичак, као и исламске веронауке, коју реализује Шериф Бехаровић.

Када се културе сретну у стиху



недохватним“. Песничко дружење настављено је и током свечане вечере, разменом искустава и емоција, које све време прате овај фестивал.

Програм „Порука љубави“, у оквиру којег су песници читали своје стихове, још једном потврдио да поезија превазилази језичке и географске баријере.

Последњег, трећег дана песници су обишли културно-историјске споменике града Пожареваца и Смедерева, а завршни сусрет одржан је у

Трофејној сали ергеле Љубичево.

Славици Пејовић, председници Клуба љубитеља књиге „Мајдан“, дугогодишњој учесници и организаторки фестивала „Орфеј на Дунаву“, додељена је фестивалска лента и одличје поводом њеног избора за редовног члана Академије Сенгхор. Тиме је посебно истакнут њен дугогодишњи допринос размени и повезивању писаца и култура из различитих земаља.

– За мене је „Орфеј на Дунаву“ тријумф поезије, пријатељства и истрајности. Овогодишњи сусрети окупили су песнике различитих генерација, језика и култура и још једном показали да љубав према стиховима не познаје границе – рекла је Славица Пејовић.

Према њеним речима, иза „Орфеја“ је велики пут, од једне идеје и вере да књижевност може да повезује људе до међународног сусрета који данас има своју традицију и пријатеље широм света.

– Највећа вредност су управо људи и пријатељства која су се током година рађала кроз стихове и дружења. Тако је створена једна велика међународна породица песника. Верујем да треба да траје и даље, јер су нам данас, можда више него икада, потребни култура и реч која повезује – додала је Пејовић.

Ј. Јовић

Прве вечери, под отвореним небом, песници су читали своје песме у делу програма „Звездопад“ и „Поезија Меридијана“.

На обалама Дунава, у јединственом споју античког наслеђа Виминацијума и савременог културног живота Подунавља, од 21. до 23. августа одржан је 15. Међународни песнички сусрет „Орфеј на Дунаву“. Током три фестивалска дана, Костолац, Виминацијум, Пожаревац и Смедерево били су места сусрета песника, књижевника и преводилаца из Србије, Босне и Херцеговине, Црне Горе, Хрватске, Грчке, Италије, Чешке, Немачке, Аустрије, Француске, Русије, Јерменије, Сенегала, Канаде.

Организатор манифестације је Клуб љубитеља књиге „Мајдан“, у сарадњи са Центром за културу „Костолац“, под покровитељством Градске општине Костолац.

Различити језици и стваралачке поетике сусрели су се кроз стихове, разговоре и дружења на значајним културно-историјским местима. Први фестивалски дан почео је

програмом „У очекивању Орфеја“ у костолачком градском парку код фонтане. Том приликом представљен је зборник песама „Душа ракије“, а програм је употпуњен наступима Културно-уметничког друштва „Костолац“.

Те прве вечери на обали Дунава, под отвореним небом, песници су читали своје песме у делу програма „Звездопад“ и „Поезија Меридијана“.

Фестивал је наредног дана одржан у у Археолошком парку Виминацијум, на простору некадашњег римског војног логора, где су се историја, култура и савремена песничка реч сусреле у јединственом амбијенту. Представљен је и зборник љубавне поезије „Небу и дубинама



Трка легионара и путовање кроз историју

Костолачки полумаратон ове године слави јубилеј – своје десето издање, а организатори позивају све љубитеље спорта на јединствено путовање кроз време. У суботу, 10. октобра, такмичари ће имати прилику да трче стазама којима су некада корачали римски императори, бирајући једну од две атрактивне деонице. Мање захтевна „Трка Виминацијум“ стартује у 9 сати и 50 минута и обухвата стазу дужине 10 километара, док главна „Трка легионара“ почиње тачно у 10 сати. Ова полумаратонска траса, дуга 21,1 километар, спаја центар Костолца са величанственим Археолошким парком „Виминацијум“.

За све регистроване учеснике обезбеђен је стартни пакет који укључује званичну мајицу манифестације, промотивни материјал и уникатну финишерску медаљу. Рок за уплату стартнине, која износи 3.000 динара, је 1. октобар. Осим престижа и врхунског спортског доживљаја, за најбрже тркаче у мушкој и женској конкуренцији осигуране су вредне новчане и робне награде.



Организација догађаја постављена је по највишим професионалним стандардима. Сигурност на стази гарантују припадници полиције и лиценцираног обезбеђења, уз сталну медицинску подршку и окрепне станице на свака три километра. Пријавни центар, смештен у АП „Виминацијум“, нуди комплетну инфраструктуру – од пространог паркинга и свлачионица до чуване гардеробе. Важна напомена за такмичаре је да последњи аутобуси из Археолошког парка ка старту у Костолцу полазе тачно у 9 сати, уз пратњу водича. Пријаве на сам дан трке неће бити могуће, а број места је ограничен.

Овај спортски спектакл реализује се под покровитељством Града Пожаревца и Градске општине Костолац. За организацију су задужени Центар за културу „Костолац“ и Спортски савез Града Пожаревца, у сарадњи са забавно-едукативним парком „Viminacium Adventure“ и археолошким налазиштем „Виминацијум Римски град и Легијски логор“. За све детаље у вези са пријавама и логистиком, информације се могу добити путем телефона 062/88-65-799, званичне Facebook странице Костолачког полумаратона или слањем упита на e-mail: trkalegionara@gmail.com.

П. Животић

■ Са Медитеранских игара

Сјајан резултат Вефића

Петар Вефић, члан костолачке Спортске организације „Партизан“, освојио је 2. септембра шесто место у финалу на разбоју на Медитеранским играма у италијанском Таранту.

Репрезентативац Србије је у великом финалу сакупио 13.300 поена, што му је донело сјајан резултат. Претходно је у квалификацијама, које су одржане 30. августа, заузео седму позицију са 13.450 поена. Ово је друго учешће костолачког гимнастичара на Медитеранским играма. На претходном такмичењу, 2022. године у алжирском граду Орану, у финалу вишебоја Вефић се пласирао на 18. позицију.

П. Ж.

Миа Шарановић вицешампионка Србије

Чланица костолачког клуба „Master Carp“ и најмлађа такмичарка шампионата, Миа Шарановић, освојила је друго место у генералном пласману на Државном првенству у спортском риболову, у женској категорији.

Након четири кола пецања шарана у Костолцу и Дужинама, Миа је овим сребром осигурала место у репрезентацији Србије за Светско првенство 2027. у Мађарској.

Млада Костолчанка је од 20. до 22. августа, као чланица националног тима, бранила боје Србије и на Светском првенству у лову рибе удицом на пловак за жене у Шпанији. На акумулацији ZPC Bellus, у близини Валенсије, репрезентација Србије је освојила осмо место у коначном пласману. Вредно је истаћи да је у саставу државне селекције била још једна Костолчанка – Сандра Илић, чланица Спортско-робловног друштва „Дунавац“.

Бесплатна школа мотонаутике на „Топољару“

Плажа „Топољар“ у Костолцу 15. и 16. августа била је центар водених спортова. Манифестација „Moto Jet H₂O Adrenalin“, одржана у склопу „Костолачког лета 2026“, успешно је спојила брза пловила, едукацију и сјајну атмосферу.

Кроз бесплатну школу мотонаутике у фокусу је био рад са најмлађима. Они су савладали основе управљања пловилима, правила понашања на води и важност безбедности. Овај атрактиван догађај, којим су промовисани здрави стилови живота, у организацији Центра за културу, под покровитељством Градске општине Костолац, још једном је доказао да је плажа „Топољар“ одлично место за спортске и туристичке спектакле на води.

ТИД регата пристала у Костолцу

Костолачка плажа „Топољар“ 1. августа била је једна од станица на великом дунавском путовању учесника ТИД регате (Tour International Danubien), најдуже речне регате на свету. Више од стотину кајакаша из различитих европских земаља застало је у Костолцу на свом путу ка Црном мору.

Домаћин, Наутичко друштво „Дунавац“, и овог пута дочекао је учеснике уз препознатљиво гостопримство. Уз дружење и предах од веслања, гости су имали прилику да пробају и традиционалне локалне специјалитете, што је додатно употпунило њихов боравак.

Подржи фудбалере у Зони „Дунав“

Управа костолачког „Рудара“ организовала је кампању продаје сезонских чланских карата за нову фудбалску сезону 2026/2027. Клуб је позвао навијаче, суграђане и љубитеље фудбала да на време обезбеде своје место на трибинама и пружи подршку екипи у свим предстојећим изазовима у склопу Зоне „Дунав“.

Куповином чланске карте, која ове сезоне кошта симболичних 2.000 динара, навијачи добијају улаз на све утакмице које ФК „Рудар“ игра на стадиону „Бора Бека“. Продаја карата и додатне информације могу се добити директно на стадиону „Бора Бека“ или позивањем званичних бројева телефона: 064/18-74-384 или 062/800-32-30.

Половичан старт фудбалера

Фудбалери „Рудара“ у 1. колу првенства Зоне „Дунав“ остварили су важну победу. На гостовању у Кусадку су савладали домаћи „Железничар“ резултатом 2:0 (1:0).

Голове су постигли Младен Цвејић и Димитрије Јанковић.

Затим је у 2. колу уследио пораз на домаћем терену. Екипа ОФК „Михајловац“ била је успешнија и на Стадиону „Бора Бека“ славила – 1:2 (0:1). Једини гол за домаћи тим постигао је Јован Нонковић, који је у 92. минуту смањив предност ривала и поставио коначан резултат.

„Зелено-црни“ се после прва два кола налазе на петој позицији у конкуренцији 12 клубова, са три освојена бода, уз позитивну гол-разлику (3:2).

Припремио: П. Животић

Успон КУД „Костолац”



■ Никола Топо, Мирослав Јанковић, Зорка Макар и Зоран Стојићевић-Рикардо

раду. Фолклорна секција је радила у склопу Радничког универзитета све до 1978. године када је основан КУД „Костолац”. Тадашњи директор Радничког универзитета, Милан Шегрт, после гашења ове установе прешао је у Пожаревац, на место директора Центра за културу. На иницијативу једне веће групе чланова фолклорне секције, на челу са Николом Топом, 1978. године оснива се КУД „Костолац”. Тада наступа „златни период”, успон фолклорног ансамбла, нарочито што се тиче финансијског оквира, а за све је тада био заслужан један човек, први председник КУД-а „Костолац”, Мирослав Јанковић, тадашњи директор Површинског Откопа „Костолац”. Он је у свему подржавао идеје свих секција и неговао отворен и коректан однос према свима. КУД „Костолац” су тада чиниле фолклорна, литерарна, драмска секција, хор, затим Секција домаће радиности и наравно најстарија секција - Дувачки оркестар на челу са легендарним Владимиром Хаџићем - Хаџом.

Свих ових година, на челу КУД-а „Костолац” стоји човек са златном диригентском палицом

Оснивање Културно-уметничког друштва „Костолац” пре готово педесет година означава преломну тачку у развоју и очувању културне традиције овог краја. Међутим, корени уметничког живота у Костоцу сежу дубље у прошлост и везани су за саме почетке ширења рударског насеља.

Културно-уметничка активност у Костоцу има дугу традицију. Миграција радника, пре свих рудара ка новоотвореном руднику је учинила своје. Тадашње село Костолац имало је свој Тамбурашки оркестар још од 1927. године.

Послератни период и убрзана изградња тражила је да се слободно време проводи што квалитетније, нарочито када су у питању млади. Поред већ формираног Спортског



■ Владимир Хаџић-Хаџа

друштва, оснива се Културно-уметничко друштво „Светлост” 1947. године. Посебно треба истаћи групу ентузијаста која је „носила” све то: Миле и Ружа Митровић, Станка и Буба Милошевић, Миле Трифуновић и Вера Јовановић.

Фолклорна секција, коју је водила Душица Шегрт, почела је да постиже велике успехе, али је због материјалних проблема уследила стагнација у

Никола Топо. Иза њега су колоне година, генерације и генерације даровитих момака и девојака који су својим играма прошли велики део наше планете, а притом су одиграли више од 2.500 концерата.

Он је председник КУД-а, али и родитељ, друг и брат и увек зна како размишљају његови играчи и свирачи. Њих је другарство одржало, унутар КУД-а склопљено је двадесет бракова, а сви они чине једну велику породицу. Човек ван времена загладан у опанак и корак, мисли му по нотама траже топлину песме и неке нове неиспричане приче, човек за сва времена на дар игри, деци и младима.

Војкан Ивковић



ОТВОРЕНА
ПРИЈАВА ЗА:



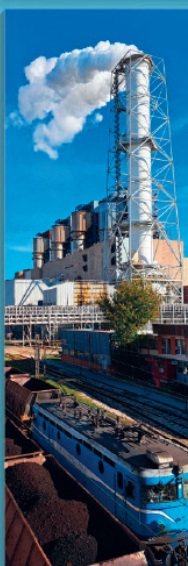
ФОТО КОНКУРС

ЕПС КРОЗ МОЈ ОБЈЕКТИВ

НАЈБОЉА КОРПОРАТИВНА ФОТОГРАФИЈА



2026.



ЕПС



Фотографије треба да приказују сегменте из живота и рада запослених у Огранку „Костолац”. Конкурс је отворен до **1. децембра 2026. године**. Аутор на конкурс може да пошаље највише **10 фотографија**. На конкурс се примају фотографије у дигиталном запису, у jpg формату, димензија минимално **2000 px** по дужој страни, **300 dpi**. Аутори најбољих фотографија биће награђени.

Пошаљите радове на мејл адресе - glas.proizvodjaca@eps.rs и visnja.ognjanovic@eps.rs



CIP - Каталогизација у публикацији
Народна библиотека Србије, Београд, 658(497.11)(085.3)
ЕЛЕКТРОПРИВРЕДА Србије Енергија Костолац
ЕПС Енергија Костолац / главни и одговорни уредник Вишња Огњановић. - 2017, бр. 1 (нов.) - . -
Костолац : Електропривреда Србије, 2017- (Београд : Бирограф Комп). - 30 cm
Месечно. - Је наставак: ТЕ-КО Костолац = ISSN 2217-3374
ISSN 2560-5135 = ЕПС Енергија Костолац
COBISS.SR-ID 250295820

